

✠ POMHAJ BÓH

ČASOPIS EVANGELSKICH SERBOW

3. číslo · ISSN 0032-4132

Budyšin, měrc 1981

Lětnik 31

Knježe, skrućuj našu wěru!

Lukaš 17,5

Japoštołjo proša Jězusa: „Prošu, skrućuj našu dowěru do Boha!“ Tak přeložuje a zdobom wukładuje nowy němski přeložk „Dobra powěsć“ tute městno. Jězus jim wotmołwi: „Hdy by waša dowěra tež jenož tak mólička byla, kaž žonopowe zornjatko, potom byšći móhli k tutej marušni prajić: wukorjeń so a přesadz so do morja! a wona by wam posłuchała!“

Tuta Jězusa analiza našeje wěry je zawěsće prawa: My njezamóžemy ani tajki štom z njej přesadzić! Potajkim je naša wěra hišće mjeńša hač žonopowe zornjatko! Na čim to leži?

Myslu sej, zo ma to wšelakore přičiny, a njeznaju zawěsće wšitke. Tuž jenož někotre myslički:

Mnozy su na swoju wěru jara hordži. Kak mało přičiny k tomu maja, pokazuje horjeka mjenowane přemyslowanje wo Jězusowych słowach. A wyše toho hordosć Bohu scyła njeimponuje! Bóh zhladuje na ponižnych, kaž so tež pola Lukaša w chwalospěwje Marje praji.

Mnozy maja wěru za wěc wědy abo wuznawanja wěstych „wučbow wěry“. Abo mjenja tež, zo wěra wobsteji w tym, zo mam wěste wučbne sady za prawe, zo wěrju, zo...

Pomoc je za mnje stajnje bóle to, štož němski přeložk praji: Nic wěra, ale d o w ě r a do Boha mi pomha a mje a moje žiwjenje přeměnja!

Z japoštołami prošu Jězusa, Knjeza mojeho žiwjenja: „Pokazuj mi, kak móžu přez dowěru do Boha swoje žiwjenje přeměnić!“ Jězusa dowěra do Boha njebě tajka, zo žadaše sej wot Boha džiwy, zapřimnjenje wot wonka do jeho žiwjenja. Wón je swój puć šol hač do hórkeje smjerće na křižu. A tola je wón naš wučer dowěry!

Dowěra do Boha dawa mi móc, sobu čerpjeć z nuzami našeho swěta, kaž je Jězus čerpjel za swět. Moja dowěra je zornjatko jeho dowěry, zo to njeje podarmo, zo móžemy my něšto činić a byrnjež to tak mało bylo, kaž žonopowe zornjatko! Swět, runje naš wot wójnow a socialnych njesprawnosćow wohroženy swět trjeba tajke žonopowe zornjatka dowěry, a to po móžnosći wjele!

Tohodla prošu Jězusa, svojeho Knjeza: „Skrućuj moju dowěru!“
Cyril Pjeh

Serbski wosadny zwjazk přeprošuje!

Njedźelu Judica, dnja 5. apryla, zawjedže so přez kn. sup. Kreša kn. far. Siegfried Albert-Hrodzišćanski do svojego noweho hamta při Michałskej wosadze w Budyšinje. Zawjedženska boža služba wotměje so w 14.00 hodž.

Kn. far. Albert wukonja nadawki serbskeho superintendenta a je předsyda Serbskeho wosadneho zwjazka a jeho wuběrka.

Wutrobnje přeprošujemy ewangelskich Serbow Michałskeje a Pětroweje wosady w Budyšinje a druhich wosadow.

Serbscy ewangelscy duchowni a wosadni zbliska a zdaloka — přińdźće a přijědźće w bohatej ličbje!

Arnošt Grofa
zastupowacy předsyda SWZ

11. Čižklo. Novembr. 1883

Misioniski posol.

Dwučbna měsacnjc.

Šerbići
čžońopok
i Božeho
kraljeowna
domach.

Trjebno
lěmić.

Placjina
na lěto
60 np.

Zamolwiti wudawor **M. Domaška**, duchowny w Hořacizach.
Zsobuwudawor **J. Jakub**, duchowny w Nježwacizibje.

Schtworistalětny jubilej

Lutheroweho naroda a jeho kšćenjenizy

10. a 11. novembra.

Titulna strona Misioniskeho posola w nowembru 1883; serbski ewangelski časopis wuchadžeše tehdy w 30. lětniku

Pójće na kublanski dzeń!

Wšitkich čitarjow přeprošujemy jara wutrobnje na lětuši kublanski dzeń do Budyšina! Wón budže pónđzelu, 9. měrc, we wosadnym domje na Hornčerskej hasy č. 23 w zadnim dworje. Započatk je 9.30 hodž. z Božej službu. Přěduje knjez farar Feustel z Minakała. Nimo druhého chcemy so tež zaso zaběrac z našim „Pomhaj Bóh“.

Cyčkowna tema kublanskeho dnja rěka: „Naš čas steji w twojimaj rukomaj.“

Štyristalětny jubilej narodneho dnja dr. Měrcina Luthera

Džens z wjeselom a radosću
na tym tak wažnym swjatym dnju
my ewangelscy křesćenjo
tu dopomnjamy džaknje so,
kaž přez Měrcina Luthera
Boh cyrkej znowa zrajadowa.

Haj, zaso čistu wučbu my
přez tuteh muža dostachmy,
a słowo Bože w bibliji,
kiž běše kaž pod zankami,
to je nam zaso přinjesene na swěto,
nětk kóždy wobnowić w nim móže so.

Tak, lubi bratřa katolscy,
kiž hromadže tu bydlimy,
my chcemy w wěrnej lubosći
kiž za nas so a za was morić da.
być dale žiwi hromadži,
wšak mamy jenoh Boha — zbožnika,

Wobrazki z dowola

(Skónčenje)

Dowol na Usedomje je nimo. Wjeselu so, zo mam doma hišće někotre dny za sebje. Koleso je w porjadku, wjedro tež. Wuleću sej do zańdženosće, dokładnišo: do lěta 1883 ...

Spjaty jězor wabi, zo bych wotpočnył, ale teptam dale, wćipnosć mje ćeri. Měrju so na Wulki Luboz a na Mały Luboz — hórce mjez jězoram a Delnjeje Hórku. Hodžinu tam pytam, bjezuspěcha. Bjezhlóštny wobědu třeću hórku. Njewěm, kak rěka, ale taflička mje skedźbni, zo leži na terenje wodowego hospodarstwa a zo je přistup zakazany. To by było, sej praju. Srjedź hórkeho hajka při płoće nadobo nađeńdu, štož pytam: Zornowcowy stołp, poł metra w kwadraće, něhdže dwaj metraj wysoki. Na nim je napisane: K dopomnjeću na Dr. M. Luthera / 10. nov. 1483—1883 // Jed'n twjerdy hród je naš Boh sam // Česć budź Bohu! // Dar Hórcanow.

Doma dam so hnydom do Misionskeho posoła a Serbskich Nowinow. Zhonju, zo rěka hórka Kwić a zo bu pomnik tehdy ze zlotymi pismikami na iniciatiwu młodžiny postajeny. Kedźbyhódný skutk! Nowiny rozprawjeja wo podobnych pomnikach we Wulkich Debsecach, Rašowje, Hnašecach a Wětrowje (Štó z čitarjow PB něšto wo nich wě?). Hnašecanski pomnik daše (abo da?) tež serbsku štučku čitać: Štóha budže so sto lět / hišće widzić tutón swět? / Swjećić tehdy Lutherowy / jubilej a swjedžeń nowy? / Ja a ty, kiž nětk tu smoj, / tehdy wjac tu njebdžemoj.

Njeje to prašenje na nas, na ewangelskich Serbow, kak chcemy woswjećić 500lětny jubilej Lutherowych narodnin? Zajimowach so dale bóle wo to, kajke běchu zarjadowanja a dalše serbske „aktiwity“ na česć Luthera před nimale sto lětami.

Zaměr swjedženjow bě wobnowjenje Lutherowego wobrazu a skrućenje reformaciskeje mysle we wědomju jednorych ludźi, wosebje młodžiny a džěciny. W rozprawach pokazuje so tež na tehdy a džensa aktualne serbske aspekty reformacije a jubileja — na zwisk mjez Lutherowej wučbu a maćernej rěču w cyrkwi a šuli. Mjezy zahoritými rozprawami zjewi so nadobo hórka wobskoržba z Wochoz: „My wbozy serbscy křesćijenjo dyrbymy serbskeho Božeho słowa parować, a to tak dołho, zo móhli zadwělować! Smy my na tym wino abo naša prusko-lutherska cyrkej?“ Misionski posoł widzi paralelu mjez Lutherowym wustawom (Lutherstiftung), kiž podpěraše chudych studowacych, a Towarstwom pomocy za serbskich studowacych a namołwja, serbske towarstwo po tamnišim přikładze „bohaće ze srědkami podpěrać, zo bychu tež chudži, ale duchownje wobdarjeni Serbjo studować móhli“. Tak čisny Lutherowy jubilej wótru swěcu na tehdyšu socialnu a narodnu bědu našeho luda, wosebje w pruskich wosadach a gmejnach.

We wosadach wotměwachu so 10. a 11. nowembra wulke swjatočnosće — sobotu zwjetša liturgiske kemše z krótkej narěču, njedzeli kemše kaž na ročnych časach, woboje zwjetša serbske a němske abo dwurěčne. Šulskim

Wopomnjenski kamjeń, kotryž postajichu l. 1883 młodostni z Delnjeje Hórki na hórce Kwić, kiž leži džensa na teritoriju Ludowego wodowego hospodarstwa

džěcom wudželowawaše so pisany wobrazk reformatora, ze serbskim napisom, w cyłku wjac hač 5 000. Serbske paćerske džěci dostachu ilustrowanu knihu wo žiwjenju a skutkach Luthera w serbskej rěči wot Jurja Jakuba (1839—1913), fararja w Njeswaćidle. Nakład 3 000 eks. bě po jubileju rozebrany a měješe so 1884 znowa wudać.

Serbske Nowiny podawaja swjedženske rozprawy mj. dr. z Budestec, Wjelećina, Buček, Njeswaćidla, Kluksa, Wojerec, Hodžija, Łupoje, Minakała, Ketlic, Rakec, Wóslinka, Palowa, Blunja, Delnjeho a Hornjeho Wujezda. Na swjatočnosćach wobdžěli so tójšto tysac ewangelskich Serbow, a wšudže zaklinča „dobyčerski choral“ Jed'n t wjerdy hród je Boh naš sam.

Wězo je spóznać wodźaca ruka cyrkwinskih a swětnych wyšnosćow, ale njejsu tež přewidžeć wosadne a gmejske iniciatiwy w šelakeho razu: Wosadžichu so wopomnjenske lipy, buki a duby, cyrkej dostawaše dary, wjesnjenjo spěwachu z cyrkwinskih wězow, pyšachu drohi, dwórnišća a swoje domy, woblubowane běchu swjedženske čahi, tež ze smólnicami a lampionkami, a wokoto Čornoboha palachu so daloko widžomnje wohenje; woterske towarstwa praskachu do powětra, a runje tak wjesele pijachu džěci kofej a jedžachu pječwo z kičowskim mjenom „Lutherowe rózki“. Štož so w Němskej činješe, to činješe so do detailla dokładnje a po němskim přikładze tež w Serbach!

Češo hač tajke drobnosće waži wědome wusměrjenje swjedženjow, na přikład serbske přědowanje we Łupoji, kotrež dđeržeše 23lětny student, Němc z Pirnaskich kónčin, kiž hakle serbsce wuknješe — pozdžišo farar we Wóslinku a Njeswaćidle, Jan Wałtar (1860—1921). Abo tež to ma wahu, džensa wjetšu snano hač tehdy, zo napisa naš ludowy basnik Pětr Mlónk (1805—1887), wón bě česla, chěžkar a džělaćer, jednory spěw z hlubokim křesćanskim, džensa móhli rjec: ekumeniskim wobsahom. (Wot 8 štučkow podawamy pódla 1., 3. a 7.)

Abo: We Wojerecach kročeše w swjedženskim čahu 500 serbskich młodostnych, z nich 250 holcow w narodnych drastach! We Wóslinku běše jich „přez 300 młodych ludži, holcy w čornej a bělej spowědnej drasće a ze zelenymi wěnkami na hłowje“; w Rakecach wobdžěli so wjac hač 200 serbskich holcow w bětých kapičkach, a w Blunju džěchu holcy jako družki a holcy jako swatojo ...

Mój wulět do zańdženosće so skónči, a dowol je nimo. Někotre pućowanja a jedyn lětnik starych nowinow — a hižo sym mudřiši.

P. Malink

Kermušne a swjedzenske kemše w Budestecach

Tojšto Serbow bě so na kermušnej njezdzi rano zhrmadziło, zo bychu serbsku Božu službu swječili. Přichwatali běchu ze wšěch kónčin susodnych wosadow. Před cyrkwju, z wulkej prócu a lubosću wupyšenej, so wšitcy wjeseli witachu. Zastupjo, strowi džakownych Serbow rowny kamjen Michała Frencla.

Wšelake dopomnjenki so poskića před zadnimi ławkami, kaž na př. chorhojčki, kłobučki, mapy a pisanjska papjera — wšo dopomnjejo na 250lětnu wobstaće Budestečanskeho Božeho domu.

Zaklinčachu wobnowjene a hižo poswjećene pišće, swjedzensku wosadu witajo. Wołtar w staronowym blyšču, wot Šerachowskeho wumělca ze sčerpilweje prócu w starych barbach wobnowjony a přez dobre wobswětlenje skutkujo, wšěch woči na so jima.

Něhdyši farar našeje wosady, kiž bě pola njeboh fararja Bójca serbsce nawuknył, mješe Božu službu. Škoda jeno, zo mikrofon na klětce tak z boka steješe a přédowanje knjeza fararja Bětnarja chětro myleše.

Po swjedzenskim přédowanju zanjesechu štyri serbske džěci nazwučowanej spěwaj „Ha widžu-li ptačata čahnyć“ a — dopomnjejo staršich serbskich křesćanow na modlitwu z jich džěćatstwa „Jako wowcka Jezusa“. Zdobom strowjachmy w myslach knj. M. Wirtec, kiž bě telko sobu přihotowała a dyrbeše runje w tutych dnjach w chorowni přebywać.

Džěci wuspěwachu hišće ekumenisku próstwu „Luby Božo, prosymy Če nutrne, daj našemu drohemu serbskemu ludaj jednotu w křesćanskej wěrje, zo by bórce z jednym hlasom Tebje chwalił“.

Z modlitwu a požohnowanjom fararja a z wosadnym kěrlušom so skónčichu tute kemše. Dolho hižo Budestečanski Boži dom njebě tak mójnje klinčace serbske kěrluše zasłyša.

Popołdnju so wotmě hermanck.

Wulki bě wuběrk poskićenych two-row, hač běchu to cyblowe wopuše, kołbaski, hornčki, rubiška abo druge wěcy, za kóždeho drje bě něšto pódlá. Prawy burski kermušny tykanc wosebje derje slodžeše. Pozawny zawjeselichu z ludowymi spěwami wopytowarjow. Za džěci běchu koniki na luče k jěchanju a — jako wosebita atrakcija — jedna „zajlbóna“. Přesadźba wšehomóžneho stareho „čapora“ wunjese hišće nahladny wudobytck za našu cyrkwe. H. T.

Přinošk k diskusiji wo Lutheru

W oktoberskim čisle PB wozjewi farar Lazar nastawk wo Wittenbergu a w nim pokaza na to, zo je Luther serbski lud chětro hubjenje posudžował. Reformator bě Serbow mjez druhim paduchow a najhubjejši ze wšěch narodow mjenował. Dwaj připisaj, kiž so w december-skim čisle wozjewištej, so přeciwo tutomu wobrazje wo Lutheru wuprajištej. Svm so hižo dlěši čas z počahami mjez Lutherom a Serbami zaběrał a tak chcu skrótku napisać, kak so mi z wuprajenjemi Luthera wo Serbach być zda.

Wulki němski reformator je woprawdže jara njepečelne w Serbach sudził, kotřiž tehdy hišće w bliskosci Wittenberga bydlachu. Njetrebamy to zamjelčić abo Luthera wuzamołwić. Tež w našej stawizniskej literaturje so na Lutherowe předsudki napřečo Serbam pokazuje, na přikład w přemim zwjazku „Stawiznow Serbow“ (str. 169) abo w daloko rozšěrjenej knize „Sorbische katholische Lausitz“ wot R. Kilanka a M. Salowskeho (nic drje w němskim teksće, ale w serbskim, českim a pólskim zjeću na kóncu knihi). Sym pak mjenjenja, zo njesmědža so Lutherowe wusunjenja nadhódnoćić. Wěmy, zo je wón jenož za blidom w kruhu swójbnych a znatych na Serbow swarił, ženje pak w přédowanjach, w knihach abo w jeho listach. Tež džensa so něchtóžkuli za piwowym blidom na druge narody horši. A runje tak kaž wo Serbach je tež wo dru-

hich ludach hubjenje rěčał: wo Židach, dokelž so křesćanstwu njepríwobročichu; wo Turkach, dokelž chcychu sej tehdy křesćanski swět podčisnyć; wo Italčanach, dokelž Němsku wuklukowachu Samo Němcow mjenuje wón „ein wild, roh, to-bend Volk“, „z kotrymž njechodži so lohce što započec“. Luther njeje žadyn němski nacionalist z antisłowjanskimi předsudkami. Wosebje swari na wobydlerjow Wittenberga a jeho wokolicy, njehladajo na to, hač su Serbja abo Němcy, dokelž běchu po jeho mjenjenju živi „kaž swinje“. Lutherowa hruba rěč bě hižo pola jeho rowjenkow pohórski zbudžiła, a tola wona njepomnješi jeho wuznam. Tež Serbja maja so lutherskej reformaciji džakować spočatki swójeho pismowstwa.

Dr. R. w swójim připisu měni, „zo je Luther bjez dwěla serbsku rěč znał“. Po mojim zdaću tomu tak njeje. Luther njeje serbsčinu wobknežil. Wón by hewak jónu naspomnił, zo ju znaje abo hdže je ju nawuknył. Nawopak, wón wužiwaše prajidmo „serbsce abo dance powědać“ potom, hdžž zasłyša něšto njezrozumliwego.

Chcu hišće skrótku napisać k prašenju, hač a kak je so Luther wuprajil k přeloženju biblije do serbsčiny. Je so druhy twjerdziło, zo bě Luther přeciwo přeložkej. Druzy stawiznarjo mjenjachu, zo bě wón za serbsku bibliju a jeho přeceljo přeciwo tomu. W Lutherowych spisach njenamakamy pak žane městno, hdžež so wo tutym prašenju wupraji. Tuž je najbóle prawdžepodobne, zo Luther wo serbskej bibliji rěčał njeje. Wo tutej problematice pak chcu hišće dokładnišo pisać w seriji nastawkow, kotrež so — hladajo tež na jubilejne lěto 1983 — z Lutherowym žiwjenjom a skutkowanjom zaběraja. Jan Malink

Naše nowiny a časopisy před 100 lětami

Wučba w maćernej rěči

Njeje žaneho prašenja, zo maja so serbske džěci tež w prusko-serbskich šulach w křesćijanskej wučbje z pomocu maćernej rěče rozwučować... Wšak je Liegnitzske knježerstwo w swójim času kruče prikazało, zo ma so křesćijanska wučba w pruskich serbskich šulach serbski wučić, a je k temu tež hišće štyri serbske knihi čišćeć dało. A tola skoro kóždy tydźeň wot tamnišich serbskich burów listy dostawamy, w kotrychž na to skorža, zo so křesćijanska wučba wjace serbski njewučí a zo jich džěci tehodla lochko dosć zatamanstwu napřećiwu du.

Njemóže-li nam da nichtón prajić, što je wina na tym, zo so prikaznja Liegnitzskeho knježerstwa tak žalosnje přestupuje. Kóždy wě, zo smy serbske wučerstwo stajnje wysoko wažili a je tež nětko wysoko wažimy, duž bychmy tola skerje a lěpje zhónili, na kim tón hrěch wotpočuje, zo so křesćijanstwo w jich šulach wjace serbski njewučí.

Serbske Nowiny, 5. 3. 1881

Tak wupadaše lětsa na najwyšej horje NDR, na Fichtelbergu. Pytajmy rjanosće božeje stwórbj!

K sydomdžesaćinam knjeza fararja Palerja (21. 1.)

Budyšin, dnja 18. 1. 1981

Luby Jano!

K Twojim sydomdžesaćinam Tebi wutrobnje gratuluju, tež w mjenje Katy a džěci a jich swójbow. Přejemy Ci strowotu a derjeměće, wjesolu mysličku a za wštiko bohate bože žohnowanje. Tež lubej Twojej Marče prajimy wutrobný postrow. Wostańtaj strowaj a čilaj!

Čłowjek njeby wěrił, luby Jano, zo je Tebi hižo telko lět. Ale spuščomni ludžo a spuščomne protyki to wobkrućeja. W dwacetych lětach, někak w tym času, hdyž je naš nan Tebje w Zejlerjowej cyrkwi we Łazu konfirmował, přindže starša žona na faru a chcyše wědžeć — kak stara je. Nan woćini cyrkwinske knihi a wuliči žonine lěta. Wona bě so sama za mlódsu měta. My mamy Tebje, luby Jano, tež za mlódshego, hač ludžo a protyki powědaja.

Čas žiwjenja njezabudu, kak smój ze sotru na Twojimaj ramjenjomaj sedźaloj, najprjedy wona a wyše njeje ja, a Ty sy mje dźeržal. Abo jězba na Čornobóh na Twojim motorskim — sotra na sociju a ja přědku na tanku mjez Twojimaj wěstymaj rukomaj. Rjane hodžiny a dny w strašnje nje-rjanyj času!

Jako student a mlódy duchowny sy tež staršimaj był kruta zepěra a luby přecel. Łazowska wosada — runje tehdy často domapytana — a fararjec swójba stej so w złym času na Tebje spuščec móhloj — a tež na Wukašec Martu ze Złyčina, Twoju lubu mandželsku. Bjez kompromisa sy stal na prawym boku, we Wuznawarskej cyrkwi, byrnjež z toho tež čerpjeć mět. Z prawom mjenuja Stawizny

Serbow w tutym zwisku tež Twoje mjeno.

Narodźił sy so w zanjesenej holandskej wsy blisko Łaza. Je to serbska wjesćička z najrjeńšim mjenom. Njeznaju etymologiski pochod, cyle wěsće je to mytologiski: *Tri žony — to je kaž wowka a mać a mandželska. Po wopyće gymnazija a studiju teologije sy chcył jako serbski ewangeliski duchowny skutkować, ale sy dyrbjal w fašistiskim wójsku wojakować a lěta wójskeje jatby přetrać. Po nawróće do lubowaneje domizny sy dohe lěta skutkował jako swěrnny dušepastyr we wulkej Husčanskej wosadze, kotraž je byla po Łazu Waju druha domizna. Bohužel je Tebje chorosć nuzowała, dočasa na wuměnk so podać.*

Luby Jano, k dopomnjenkam z džěčatstwa přidruža so džakowne spominanja na Twoju a Marčinu přez pjec lětdžesatkow trajacu přecelisku zwjazanosć z našim nanom, z našej maćerju a mojej swójbu. Witamy Waju stajnje z wjeselom w kruhu swójby a přecelstwa. Měj wulki džak, luby Jano, za słowo a skutk w radostnych a zrudnych chwilach.

Rozžohnujemy so z najwutrobnjšimi postrowami za jubilara a jeho lubu mandželsku

Waju Pětr Malink z Katu a džěćimi

POWĚŚĆE

Cokow (Husčanska wosada): Bratr Korla Wirth woswjeći 2. měrca 1981 swoje 80. narodniny. Jemu přejemy nanajwutrobnjšo wšo dobre — čilosć, strowosć a boži měr. Foto a žiwjenjobeh přinjesemy w přichodnym čisle.

Bukecy: Tu woswjeći hižo w oktobru česćeny knjez farar Gerat Lazar swoje sydomdžesaćiny! Wón je tak ponižny, zo wothlós tutoho jubileja hač do redakcije njedóndže! Přejemy jemu cyle wutrobnje bohate bože žohnowanje a hišće mnoho lět za wšě jeho wažne džěla jako předsyda Serbskeho cyrkwinskeho dnja, jako ekspeditor „Pomhaj Bóh“ a jako farar-wuměnk, zamołwity za Bukeycy a Budestecy! Snadž pósće nam něchtó z Bukeyc wobšěrniše hódnoćenje jubilara!

Bukecy: W januaru woswjeći, kaž slyšachmy, knjez wučer na wotpočinku Zoba swoje wosomdžesaćiny (24. 1.). Tež jemu přejemy bohate bože žohnowanje a boži tróšt k smjerći mandželskeje, kotraž je w decembru zemřela! Tež tu přejemy sej wobšěrne hódnoćenje jubilara z domizny!

Křesćanske ličenje lět

Po rozšěrjenju křesćanstwa počachu so lěta ličić wot naroda Knjeza Jězu Chrysta sem. Před tutym ličenjom časa so zwjetša ličeše wot založenja Roma abo wot nastupa knježerstwa kejžora abo druhich knježacych.

Naše ličenje časa je zawjedł Dionyzius, Mały mjenowany, w 6. lětstotku. Wón bě jako lěto naroda Knjeza Jězu Chrysta zwěsćil lěto 754 wot založenja města Roma.

Pozdžišo zwěsćichu dokładniše stu-

dije, zo je tu dóšlo k mylenju, dokelž je so Jězus narodźil w lěće 747—748 wot založenja Roma, potajkim wo 6—7 lět prjedy, hač bě wuličil Dionyzius. Tak je so stało, zo njezapočina so křesćanski kalendar, kotryž hač do džensnišeho wužiwamy, wot narodženja Jězusa, ale někak 6—7 lět po jeho narodženju.

Dokelž bě ličenje hižo powšitkownje rozšěrjene, jako so zmylk zwěsći, njedóndže drje k porjedženju. M. Hl.

Serbske bože služby měrc 1981

1. 3. — njedžela Estomihi

Budyšin-Michalska: 9.00 hodž. kemše (Albert)

Budestecy: 14.00 hodž. kemše z b. wotk. (G. Lazar)

8. 3. — 1. njedžela w póstnym času

Hrodzišćo: 8.30 hodž. kemše (Albert)

Njeswaćidlo: 8.30 hodž. kemše z hromadnje z Rakečanami (Wirth)

Bart: 10.00 hodž. kemše (cand. theol. Malink)

Huska: 10.00 hodž. kemše (G. Lazar)

15. 3. — 2. njedžela pósta

Poršicy: 8.30 hodž. kemše z b. wotk. (Wirth)

18. 3. — nalětni pokutny džěn

Bukecy: 9.00 hodž. kemše (G. Lazar)

22. 3. — 3. njedžela pósta

Minakal: 8.30 hodž. kemše z b. wotk. (Feustel)

Hodžij: 10.00 hodž. kemše (Wirth)

5. 4. — 5. njedžela w póstnym času

Budyšin-Michalska: 14.00 hodž. Zawjedženje noweho fararja!

Porjedženka

W poslednim čisle na třećej stronje měješe nadpismo wězo rěkać „Serbski ewangelski tydźeň 1981“ a w nastawku mjenowanej knize Komenkeho stej jenož jedna, kiž rěka: „Labyrint swěta a raj wutrobny“!

Kedźbu!

Bohužel njemóžemy bjez pjenjez naš časopis wudawać! Pomhaj Bóh plaći lětnje z póstom 3,50 hr w tukraju, do wukraja 5,00 hr. Pjenjezy za abonement a dary prosymy přepokazać na konto: Sorbische evangelische Superintendentur, Sp. Bautzen 4962 — 30 — 110!

Pomhaj Bóh, časopis ewangelskich Serbow. — Wuchadźa jónkróć za měsac z ličencu č. 417 Nowinarskeho zarjada pola předsydy Ministerskeje rady NDR. — Rjaduje Konwent serbskich ewangelskich duchownych. — Hlowny zamołwity redaktor: Farar Cyril Pjeh, 84 Riesa 11, Windmühlenstraße 17, tel. 44 91. Ekspedicija: Farar G. Lazar, 8601 Bukeycy (Hochkirch, Kirchweg 3). Přinoški a dary na konto Sorbische evangelische Superintendentur Bautzen Sp. Bautzen 4962-30-110! — Ludowe nakładnistwo Domowina Budyšin. — Index-Nummer 32921 — Čisć: Nowa Doba, čisćernja Domowiny w Budyšinje (III-4-9-48)